

நயினை நாகபூசணி அம்பாள் தோத்திரத்திரட்டு

அமரர் திரு. தி. அருணாசலம்

அவர்களின்

நினைவு வெளியீடு

Digitized by Nannabham Foundation
nannabham.org

நயினை நாகபூஷணி அம்பாள்

தோத்திரத் திரட்டு

ஆக்கம்:

அமரர் நயினை தியாகர் அருணாசலம்

29.01.2012

சமர்ப்பணம்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழவைத்த
அன்புத் தந்தை அமரர் வே. தி. அருணாசலம்
அவர்களுக்கு இந்நூல் சமர்ப்பணம்

எங்கள் குலதெய்வங்கள்

பிறப்பு
03.02.1921

இறப்பு
30.12.2011

பிறப்பு
07.08.1924

இறப்பு
04.05.2002

அமரர்

திரு. தி. அருணாசலம்

திதி வெண்பா

ஆண்டுகேர வதனி லானதொரு மார்கழியில்
பூண்டுவரு பூர்வபக்க ஷஷ்டியிலே - நீண்டபுகழ்
சேரும்தியாகர் அருணாசலப் பெயரோ னிறைவனடி
சாரும் திதியென்று சாற்று -

அமரர்

திருமதி. அ. கனகாம்பிகை

திதி வெண்பா

சித்திர பா னாண்டில் திகழ்சித் திரை அபரம்
இத்திரையிலட்டமியில் ஈசனடி - உத்தமியார்
பாரிஅரு ணாசலத்தின் பாவை கனகாம்பிகையார்
சேர்ந்தார் இறைதான் சிறந்து.

வாழ்க்கைச் சுவடு

வரலாற்றுப் புகழ்கொண்ட நயினாதீவின் பாரம்பரியச் சிறப்புமிக்கக் குடிகளில் ஒன்றான அமரர்கள் தியாகர் அன்னப்பிள்ளை தம்பதியரின் அருமைப்புதல்வர்களில் ஒருவராக அமரர் அருணாசலம் வாய்த்தார்கள். தனது இல்வாழ்க்கைத் துணையாக வேலணையினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திருவாட்டி கனகாம்பிகை அவர்களை வரித்துக் கொண்ட அருணாசலம், இல்வாழ்வின் பயன்களிலொன்றாக ஜெயமலர் (உப்பீடாதிபதி, கோப்பாய் கல்வியற் கல்லூரி) வைத்திய கலாநிதி மைதிலி, மனோரமா (முன்னாள் முகாமைத்துவ உதவியாளர், பொதுநிர்வாக உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு), மாலதி (இலங்கை மின்சார சபை), மஞ்சளா (ஆசிரியை), மகபதி, (ஜேர்மனி) ஆகியோரைப் பெற்றெடுத்து அவர்களை வாழ்வில் நிலைப்படுத்தப் பெரும்பாடுபட்டார்கள். திரு. தியாக லிங்கம்; (அதிபர், யாழ்ப்பாணம் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை) வைத்திய கலாநிதி அருளேந்திரன் (இலண்டன்), திரு. குகானந்தன் (ஜேர்மனி), ஸ்ரீரங்கநாதன் (ஆசிரியர்), திருமதி விஜிதா (ஜேர்மனி) ஆகியோர் அன்னாருக்கு அருமை மருமக்களாக வாய்த்துக் குடும்பத்துக்கு அணிசேர்த்தார்கள்.

தோத்திரக் திரட்டு ~~~~~ 03

பேர்சொல்லும் பேரக்குழந்தைகளாக ஆரணி, தியாசாயனி, மயூரசாகித்தியன், கிருஷ்ணவி, சங்கவி, யரோஷன், நந்தகிஷோ, தனகஜாயனி; லுக்கியா, டினூஜன், பவனிகா ஆகியோர் அமைந்தனர்.

அருணாசலம் அவர்களுடன் அமரர்கள் கந்தையா, இராசம்மா, வாலாம்பிகை, காங்கேயன் மற்றும் சவாமிநாதன், மீனாட்சி, விசாலாட்சி, வைத்திய கலாநிதி சட்டத்தரணி திருநாவுக்கரசு ஆகியோர் உடன் பிறந்தனர். இயல்பாகவே உடன் பிறந்தவர்கள் மீதும் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் மீதும் பெரிதும் வாஞ்சையினை வெளிக்காட்டும் அமரர், சொற்ப ஊதியத்தில் பணியில் இருந்த காலத்தில் கூட சிறுதொகைப் பணத்தை மட்டுமே தனது குடும்பச் செலவுகளுக்காக எடுத்துக் கொண்டு மீதித்தொகையைத் தனது அருமைத்தம்பி சட்டத் தரணி திருநாவுக்கரசு அவர்களை ஒரு மருத்துவராக உருவாக்குவதற்காகச் செலவிட்ட ஒரு 'முன்மாதிரி யான உடன் பிறப்பாகத்' திகழ்ந்தார்.

எளிமையான வாழ்விற்கு தன்னை பெரிதும் பரிச்சயப்படுத்திக்கொண்ட அமரர் ஊரவர், அயலவர், உறவினர் என எவருடனும் மிகவும் இங்கிதமாக நடப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். கூடிய வரை இறை சிந்தனையிலேயே தனது காலத்தின் பெரும் பகுதியைக் கழித்தார்.

தோத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 04

பான்முகப்பட்ட இலக்கியப் பரிச்சயத்தினாலும், கவிபுனையும் ஆற்றலினாலும் தனது பெரிய தந்தையாரான வரகவி நாகமணிப் புலவரின் வாரிசாகப் பார்க்கப்பட்டவர் அமரர் அருணாசலம். தேவார திருவாசகங்கள், மற்றும் திருப்புகழில் அமரருக்கு மிகுந்த 'தாடனம்' இருந்தது. நாவுக்கரசரின் திருத்தாண்டகம் மற்றும் திருப்புகழில் எந்த விடயத்தைக் கேட்டாலும் சட்டென குறித்த பாடல்களை நினைவில் கொண்டுவந்து விடையிறுப்பார். மனனத்திறனில் இவர் பலருக்கும் சிம்மசெப்பனமாக விளங்கினார். தனது வாழ்க்கைக் காலத்தில் நாகபூஷணி அம்பிகை மீது தீராக்காதல் கொண்டிருந்த அமரர், அதன் வெளிப்பாடுகளாக அவ்வப்போது பல்வேறு தோத்திரப் பாடல்களை எழுதினார்கள். அவற்றில் பல கால வெள்ளத்தில் அள்ளாண்டு போயின. அவற்றள் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரது நினைவாக வெளியீடு செய்ய விரும்பினோம். அமரருக்கும் இது உவப்பாக இருக்கும். இத்தோத்திரப்பாடல்களைப் பாராயணம் செய்து அடியவர் பயன்விளைக்க வேண்டும் என்பது எமது விருப்பம்.

பாட்டு அட்டவணை குறிப்பு.
சொற்பனத் தாண்டகம் அம்பிகை.

01. கணபதியும்
02. கடல் நடுவே
03. பப்பரவன்
04. பொட்டிட்ட
05. ஆலவாய்
06. தில்லைப் பிடாரி
07. மதலையாய்
08. எல்லாரும்
09. தக்கனுடைய
10. செம்பவள
11. பல்கணமும்
12. ஏழுலகும்
13. சூரனுடல்
14. கருவாய்
15. வளர் நயினை
16. வினையே விளைவே

அம்பிகை அந்தாத்

01. கண்ணே மணியே	09. சீதம் பாடும்
02. விரவிவரவே பரவும்	10. உள்ளே இருந்து
03. எங்கே சென்றும்	11. அருளே தருவாய்
04. அருளைக் கண்டு	12. தீரா வினைகள்
05. மாதா என்றும்	13. நிலவும் அன்பும்
06. பணியும் பத்தர்	14. அடியார் கூடில்
07. திகழும் வடிவே	15. கொடுப்பாய் புவியில்
08. நெஞ்சத்துறையும்	16. மறவோம் அம்மா

சேத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 06

17. அபயம் தருவாய்	46. வேதம் ஒதுவர்
18. உய்யத் தருவாய்	47. வெந்த நீறுடன்
19. சிறுமையானேன்	48. பாரும் விண்ணும்
20. மருவி நின்று	49. மண் பொருந்தி
21. நின்றால் நயினை	50. பக்தியால்
22. செப்ப மாட்டேன்	51. நீல வண்ணனின்
23. அம்மை நீயே	52. சூலினால்
24. மலை மகளானாய்	53. உற்ற பேர்
25. உயிரெலாம்	54. நாகயீஸ் பரி
26. உலகினைப் படைத்து	55. பக்தி மேலிட
27. கோயிலை அமைத்து	56. வந்து நித்தம்
28. ஓசைகள் கொடுத்து	57. தக்க மாந்த
29. பாரதில் கலையும்	58. நன்று நன்றென
30. நாற்றிசை	59. தப்பிலாது சரணம்
31. நற்பதியிது	60. பருவத்தே பயிர்
32. கண்ணீரைச் சிந்தி	61. பொக்க மாகிய
33. உத்தமி உலகார்	62. கருவிலே இருந்துன்னடி
34. தலைவியே தவமே	63. பட்டமும் பதவியும்
35. எல்லையில்லா	64. போற்றி யென்றுனை
36. மொட்டிடை மலர்ந்த	65. காலம் காலமாய்
37. புண்ணியம் மிக்க	66. எங்கும் கண்டிலம்
38. நாகபூஷணி	67. புவனம் யாவையும்
39. நம்மை பெற்றவள்	68. பெற்றவள் நீயே
40. சுற்று முற்றும்	69. மக்களோடு
41. பாதம் நாளும்	70. அம்மை என்றும்
42. எண்பத்திரெட்டும்	71. கங்கை யானவள்
43. சாவதற்கென்றே	72. சுத்தியான சிந்தையும்
44. சித்தி தருவாள்	73. கிட்ட நிற்றவர்
45. அண்டினோர்க்	74. நின்று போற்றி

75. வாலி குரி	104. அன்பினில் உமது
76. நம் உயிர்த்துணை	105. வேதம் ஒதிடும்
77. வேப்ப நீழலில்	106. பத்தும் பெற்ற
78. வேள முகத்தானை	107. எண் குணம்
79. ஐவர் எங்களை	108. வீணை மீட்டி
80. சோதியாக	109. நடட்ட கல்லினை
81. கற்கும் கல்வி	110. பக்கம் வந்தெ
82. நாரணி உமை	111. ஊரும் பேரும்
83. வாழ வந்தோம்	112. கலைகள் ஆடி
84. நாடி வந்தவர்	113. பாடி யேத்த
85. அல்லல் பட்டவர்	114. நித்தம் உம்மை
86. அரணின் பாகம்	115. வாடிய எங்களை
87. உருகும் அடியரை	116. சிந்தித்த எங்களை
88. தஞ்சம் நீரென	117. ஆடி ஓடி
89. உண்மை நோக்கும்	118. அன்பு காட்டி
90. பதியின் பாகம்	119. நற்றவர் தொழு
91. பலவித பரிமள	120. நெஞ்சில் வந்து
92. உற்றுணர்ந்தவர்	121. கூடும் உம்
93. கண்டு போற்றிட	122. எண்ணி எண்ணி
94. தக்கன் வேள்வியில்	123. உம்மைக் கண்டால்
95. ஞாலம் வாழ	124. அந்தணர்
96. மாயக் கடலிடை	125. அருள் புரிகளை
97. எங்கு நோக்கினும்	126. வாடினோர்களை
98. சைவம் குன்றி	127. பவள மேனியும்
99. மண்ணில் தோன்றிய	128. ஆலமரத்தடி
100. வாழும் போது	129. முன்பு நீ கண்ட
101. வீதியில் நிற்பரை	130. எண்ணினோர்களை
102. சேர உமதடியினை	131. வாடினோர்களை
103. மறைமிக ஒதி	132. அன்பினால் நாம்

133. நாக படத்தோடு	160. அஞ்சினால் உருவ
134. கூடிப் பக்தர்கள்	161. நாக பூஷணி
135. அரகடகனை	162. பவள முத்து
136. வட்டமாகிய	163. சித்தி முத்து
137. விந்தையாக	164. நாக முத்து
138. பைந்தலைக்கு	165. பக்தி முத்து
139. வரம் மிக ஊனென	166. உலக முத்து
140. எள்ளினுள் என்னை	167. நாளும் முத்து
141. திருந்திய உடம்	168. தங்க முத்து
142. பஞ்ச பூதங்களால்	169. கண்களாலே
143. தொழுதிடு கை	170. மாற்றமிலாது
144. உமதருள்	171. யூழியாக
145. மண்ணில்	172. ஊருளோர்கள்
146. குற்றம் அற்றவர்	173. நாக முத்து
147. பாடும் ஓசையும்	174. மலையில் முத்து
148. கானம் பாடுவர்	175. கோல முத்து
149. அம்மாவைத் தேடி	176. கல்லில் முத்து
150. உடம்பு எம	177. பாச முத்து
151. செம்மையான	178. அல்லல் தன்னை
152. வீடு தோறும்	179. நித்தம் வந்து
153. தேக்கு நீரென	180. காஞ்சி முத்து
154. நாகம் போற்றும்	181. பாக முத்து
156. அரன் அருகிருக்கும்	182. நீல வண்ணனின்
157. பஞ்ச பாணி	183. இங்கும் அங்கும்
158. அரவணியாக	184. உருவத்துள்ளே
159. தேரில் உம்மை	185. பாதம் நாளும்

கணபதி காப்பு

ஐந்து கரத்தானை முகன் உருவமாகி
அகர முதலெழுத் தெல்லாம் அவனேயாகி
வந்தனைக்கு முன்னோய் வலமதாகி
வந்தலைக்கும் விக்கினங்கள் தீர்ப்பானாகி
முந்து நம்பி உவந்தளித்த அமுதம் உண்டு
முதுமறையின் மறைவிடத்தை முன்னே காட்டும்
தொந்தி மதக்கரிக் களிற்றை தொழுது போற்றி
தொடரவரும் துன்பத்தின் தொடக்கறுப்பாம்.

சிவன் துதி

தந்தை இல்லதோர் தனியனானவன்
வந்திடும் பிறவியை மாற்றவல்லவன்
நொந்திடும் உயிர்களை உற்று நோக்கிடும்
எந்தை தன் இணையடி இறைஞ்சி ஏத்துவாம்.

அம்பிகை துதி

அன்னையும் ஆனவள் அகிலம் ஆனவள்
தன்னையும் தாயென தரணி போற்றிட
பின்னையும் வரும் பெரும் பிறவி மாற்றுவாள்
சென்னியில் கரமொடு சேர்த்திறைஞ்சுவாம்.

முருகன் துதி

உறுவினைப் பயனினுள் உடம்பெடுத்திட
பெறுமுயிர் அனைத்தையும் பிறவி வேரற
செறுமுயிர் யாவையும் சிறக்க வைத்திடும்
அறுமுகன் இணையடி அகத்திருத்துவாம்.

சரஸ்வதி துதி

பூவுலகனைத்தையும் படைக்கும் நான்முகன்
தேவியங்கமல மேல் சிறந்திருந்திடும்
நாவு தோற்றிருந்துடன் நலமளித்திடும்
சேவடி சிரமிசை சேர்த்து வாழ்த்துவாம்.

கிலக்குமி துதி

பாற்கடல் துயில்பவன் பாகமானவள்
நேரிடை உயிர்களை நிலைத்து வாழ்வுற
சிரிடை செல்வமும் சிறப்பும் கீர்த்தியும்
பாரிடைத் தந்தவள் பாதம் போற்றுவாம்.

நவலெட்சுமி துதி

1. பேறுதருவாள் பாக்கிய லெட்சுமி.
2. பெருமை தருவாள் விஷய லெட்சுமி.
3. தேடி வருவாள் சைவ சௌபாக்கிய லெட்சுமி.
4. சிந்தையில் இருப்பாள வரத லெட்சுமி.
5. செல்வம் தருவாள் அன்ன லெட்சுமி.
6. கீர்த்தி தருவாள் அஸ்ட லெட்சுமி
7. வீறு தருவாள் வீர லெட்சுமி.
8. கூற வருவாள் சம்பன்ன லெட்சுமி.
9. கருணை புரிவாள் கஜ லெட்சுமி.

கடைத் தேற கழல் கற்பணிவோம்.

சம்பந்தர்

பாலறா வாயா போற்றிபரை தரும் அமுதே போற்றி,
சீலனே போற்றி, காளித்திருப்பதி அளித்த போற்றி,
ஞாலம் உள்ளளவும் பாட நல்மறை தந்தாய் போற்றி,
கோலனே போற்றி, ஞானக் கொழுந்தனே போற்றி போற்றி.

தொத்திரக் திரட்டு ~~~~~ 11

அப்பர்

பாவினைப் பாடி நிற்க பரவசமாகிஐயன்
நாவினுக் கரையன் என்றே நற்பெயர் சூட்டி அங்குச்
சேவடிப் பரிசையாக திருவடி சிரசில் வைத்த
பூவடிப் புனிதனாரின் பொன்னடி போற்றல் செய்வோம்.

சொந்திருத் தாண்டதும் தொடர் அந்தாதியும்
நற்பத விருத்தமும் நகில் முத்துப் பாடலும்
பற்பல பத்தியாய் பாடி பயன் பெற்றிட
கற்பனை யற்றவள் கழல்கள் போற்றுவாம்.

சுந்தரர்

ஆவணம் காட்டி ஆட்கொண்ட சுந்தரன்
பூவண நல்லூர் சென்று போற்றிய புனிதன்
பாவணம் பாடி யேத்தி பல்லுயிர் வாழவைத்த
தீவணச் சிவன் பின் சென்ற சேவடிக்கமலம்
போற்றி.

மாணிக்கவாசகர்

திருப்பெரும் துறையிலே
சிவனையே தொண்டனாக்கி
உருப்பெறு செயலைச் செய்து
உருகிட பதிகம் பாடி
விருப்பொடு வேந்தன் காண
நரிகளைப் பரிகளாக்கி
அருந்திய வாதவூரர் தான் அடிவழுத்தி வாழ்வாம்.
ஞான சம்பந்தா போற்றி
நாவினுக் கரசே போற்றி
தோழச் சுந்தரனே போற்றி
துலங்கு மாணிக்கா போற்றி
நால்வரின் பாதம் போற்றி
நான்மறை போற்றி போற்றி.

தோத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 12

அணிந்துரை

நயினைக் கவிஞர் நா. க. சண்முகநாதபிள்ளை அவர்கள்.

பெருகிடும் பக்தி வாழ்வழி ஊற்றென வருவது
அம்பிகை வழங்கிய கொடையே.

- 1 இனிய செந்தமிழ் புலமை மிக்கவர்
கனியு மன்பினில் கற்ற நலத்தினர்
மனித மாண்பினில் மகிழ்ந்திருப்பவர்
புனித நயினையின் புதல்வராவரே.
2. இந்த நலமெலாம் நாகபூஷணி
தந்த அருட்கொடை அன்றி, வேறிலை
அந்த அருளிலே ஊறித்திளைத்தவர்
முந்து அருணாசல மெனு மன்பரே.
3. தந்தை தியாகர் தாமும் தமயனார்
முந்து நாகமணிப் புல வோனுமாய்
சிந்தை கனியும் செந்தமிழ் பாடல்கள்
தந்த சிறப்பினில் தனித்துவமானார்.
4. அன்னை நாகபூஷணி மாண்பெலாம்
கன்ன லொத்த கவிதையில் தந்தவர்
பின்னவர் வந்த பேறு இவர் குணம்
தென்னில் என்ன அதிசயமாகுமோ.
5. சொல்லும் பொருளும் என நடமாடுமே
வல்ல நாகபூஷணி அருள் வளம்
கல்லும் கனியும் கனிவளம் பெருகிட
அல்லல் தீர்த்திட அள்ளித் தருகிறார்.

சோத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 13

6. எதுகை மோனைகள் ஏவலாய் வந்திட
அதுகை ப்பட்டிட அடுக்கடுக் காகிட
மதுவைக் கொண்டவர் வெறியெனப்புலமையாய்ப்
புதுவைப்புடனுடன் பூரணிக் காக்கிறார்.
7. அருளெனும் அமுதினை அம்பிகை ஊட்டவும்
உருகியே உண்டனர் போலும் அருணனார்
பெருகிடும் பக்தி வாழ்வழி ஊற்றென
வருவது அம்பிகை வளளாகிய கொடையலோ -வேறு
8. விருத்தம் அந்தாதி தாண்டகம் என்று பல பாடல்
முத்துப் பாட்டு
பொருத்தம் மிக்க தாய் புணைந்த பொருள் மிக்க புதையல்
கருத்தும் கனிவும் கடாட்டிடும் கதித் தெள நின்றல்
குருத்தும் கிழையுமுடன் குளிர்நட்டுகின்றதோ.

அம்பிகை சொற்பனத் தாண்டகம்

ஆக்கம்:

தியாகர் அருணாசலம் - அம்பிகை அடியான் நயினை.

அவையடக்கம்.

உற்றெழும் உணர்வினால் அடியேன் புலம்பிய
சொற் சுவை பொருள் சுவை அற்ற இப்பாக்களை
கற்றவர் பார்த்து கருத் தெடுக்காமல்
பெற்றவள் அருளால் பிழை களைவீரே.

சொற்பனத் தாண்டகம் அம்பிகை.

1. கணபதியும் சண்முகனும் அன்னையோடு
களித்திருந்து கலகலெனப் பேசக் கண்டேன்
அனைத்திலங்கு கங்கை யோடு மதியும் கண்டேன்
ஆடரவம் அசை போட்டு உளரக் கண்டேன்
சேத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 14

புணைப்புடனே பரமனொரு ஏறு கண்டேன்
 புவியனைத்தும் போந்து வந்திருக்கை கண்டேன்
 இணைப்புடைய மான் முழுவதும் இலங்கக் கண்டேன்
 எழில் நயினை ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.

2. கடல் நடுவே வரும் அடியார் கலங்கக் கண்டேன்
 கைமேலே பலன் அளித்தவாறு கண்டேன்
 உடல் வருந்தி உன் அடியில் சேரக் கண்டேன்
 ஒருநாளும் காணாத காட்கி கண்டேன்
 மடல் விரித்த கோலத்தை மனதாற் கண்டேன்
 மாறாத பக்தியுளார் வருகை கண்டேன்
 இடர் கெடுக்கும் பேதம் எழிதிற் கண்டேன்
 எழில் நயினை ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.
3. பப்பரவன் சல்லி பகலே கண்டேன்
 பருமணலிற் படுக்கையிலே இருக்கக் கண்டேன்
 இப்பரத்தில் ஏரியுருவாய் நிற்கக் கண்டேன்
 ஏறு மயில் ஏறி உடன் இறங்கக் கண்டேன்
 எப்பரவும் அடியார்க்கு இரங்கக் கண்டேன்
 எம்பிரான் பாகமதாய் ஏறே கண்டேன்
 இப்புவி யில் காணாதவாறு கண்டேன்
 எழில் நயினை ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.
4. பொட்டிட்ட திருநுதலும் பொலியக் கண்டேன்
 பொன் போன்ற திருமேனி முழுதும் கண்டேன்
 கட்டிட்டம் களைவித்த முறையைக் கண்டேன்
 கசியாதார்க் கெளிதாகாவாறு கண்டேன்
 மட்டில்லாக் கருணை தரு முகத்தைக் கண்டேன்
 பட்டில்லாக் கரியுரியை உடுக்கக் கண்டேன்
 பார் நயினை ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.

5. ஆலவாய் அமர்ந்திருக்கும் அழகைக் கண்டேன்
அஞ்சனமும் சாந்தும் அணியக் கண்டேன்
கோலமாய் பவனி தரும் தேரைக் கண்டேன்
குளிர் மலரும் நறும் புகையும் வீசக் கண்டேன்
காலமெலாம் ஒன்றாகி மிளிர்க் கண்டேன்
கடிகமல பூங்கழல்கள் நடக்கக் கண்டேன்
ஞாலமாய் நயிணையிலே கயிலை கண்டேன்
நகர் நயிணை ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.
6. தில்லைப் பிடாரியிடம் செல்லக் கண்டேன்
திரும்பி வரக் காணாது திகைக்கக் கண்டேன்
சொல்லத் தெரியாத சொருபம் கண்டேன்
தொண்டரொடு கூடி நின்று தோன்றக் கண்டேன்
எல்லைக்குள் எம்முடன் வருதல் கண்டேன்
எவ்வுருவம் சென்றதினால் இளைத்தல் கண்டேன்
தொல்லைக்குட் போகாத துணையும் கண்டேன்
தொடர் நயிணை ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.
7. மதலையாய் வருஞான சம்பந்தர்க்கு
மாதாவாய்ப் பால் கொடுத்த உருவம் கண்டேன்
குதலையாய் தேவாரம் பாடக் கண்டேன்
கொடு கொட்டி தாளம் இசைக்கக் கண்டேன்
முதலையாய்க் கயிலாயத் தடியில் கண்டேன்
மூர்க்கனாம் ராவணனைச் சுட்டல் கண்டேன்
பதலையாய் திரிவேனை பார்க்கக் கண்டேன்
பார் நயிணை ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.
8. எல்லாரும் உன் நாமம் இயம்பக் கண்டேன்
என் தாயே என்பார்கள் எதிரில் கண்டேன்
சொல்லாரும் மறை வல்லார் துதிக்கக் கண்டேன்

துதிக்கையும் சுடர் வேலும் தோன்றக் கண்டேன்
வல்லாராய் வானவர்கள் வணங்கக் கண்டேன்
மறை நான்கும் ஒதிடும் ஆர்ப்பைக் கண்டேன்
நல்லார்கள் நவின்றேத்தும் பாதம் கண்டேன்
நகர் நயினை ஈஸ்ரியைக் கண்டவாறே.

9. தக்கனுடைய பெருவேள்வி தகர்ந்தபோது
சதாசிவனைப் பிரியாத பாகம் கண்டேன்
ஒக்கவே இராவணனை ஊன்றும் போது
உமையவளே பரிந்திட்டவாறு கண்டேன்
தொக்கவே அடியார்கள் பாடியாட
சுடர் நடுவே சோதியாய் மின்னக் கண்டேன்
மிக்கவே நஞ்சுண்ண தடுத்தல் கண்டேன்
மிளிர் நயினை ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.
10. செம்பவளத் தோள் தேரில் கண்டேன்
திருத்தொண்டர் தம்மோடு சிரிக்கக் கண்டேன்
அம்பவளத் துருவான செவ்வாய் கண்டேன்
அரிபயனும் காணாத உருவைக் கண்டேன்
தம்நுதல் நந்திருநீறு சாத்தக் கண்டேன்
எம்பந்தம் அறுக்க வரும் இயற்கை கண்டேன்
எழில் நயினை ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.
11. பல்கணமும், பூதமும், படையும், பாம்பும்,
பாய்புனலும்
தண்மதியும் சேர்ந்து கண்டேன்
வெண்முகிலும் பாதாளம் ஏழும் கண்டேன்
வெற்றி வேல் பிள்ளை தனியே கண்டேன்
நற்காஞ்சி மான கரில் நாதற்காக நாள் வருந்தித் தவம்
இருந்த நிலையைக் கண்டேன்

எல்லை காண்பரியானின் பாகத் தாளை எழில்
நயினை ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.

12. ஏழுலகும் தொழுதேத்தும் இறைவி கண்டாய்
என் உள்ளத்துள்ளே இருப்பாய் கண்டாய்
பானு தலையானின் பாதி கண்டாய்
பகலிரவாய் முறையாக வருவான் கண்டாய்
நாளுமுனையே தொழுதுருகும் அடியார் தங்கள்
நலமனமே நீ கண்டாய்
நம்பர் பாகம் சூழும் உனதுருச் சொல்லே கண்டாய்
தொல் நயினை ஈஸ்வரியைக் கண்டேன் கண்டாய்.
13. சூரனுடல் தகர்த்திட நீ துர்க்கையாகிச் சுடர்
வாளை எடுத்திட்டெறிந்த நாளோ
வீரனாம் முருகனையும் பயந்த நாளோ
வெவ் வழலாய் மேல் கீழாய் நின்ற நாளோ
பாரமாய் பரன் பாகத் தமர்ந்த நாளோ
படர் கங்கை திறாச் சடையுள் புகுந்த நாளோ
தீரமிகு ஐயனுக்கு முன்னோ பின்னோ
திகழ் நயினை கோயிலாய் கொண்ட நாளோ.

வேறு

14. கருவாய் வயிற்றகத்தே நின்றாய் நீயே
காணாத வாறருளே புரிந்தாய் நீயே
உருவாகி வந்தவுடன் ஒளித்தாய் நீயே
ஒளி நயினை மேவி இருந்தாய் நீயே
மருவாகி மறுபடியும் மனத்தினுள்ளே
மாசுகற்ற உட்சென்ற உயிரும் நீயே
தெருவாகத் திரிவோனைப் படைத்தாய் நீயே
செழு நயினை அகலாத செம்பொற் சோதி.

15. வளர் நயினை மேவினாய் என்றேன் நானே
 வல்லார்கள் வணங்குவார் என்றேன் நானே
 கிளர் அரவம் உன் நாமம் என்றேன் நானே
 கின்னரர்கள் என் பக்கம் என்றேன் நானே
 சுழல் தேரில் கிண்கிண் என மணி ஒலிப்ப
 கிதமோடு செவ்வாயே என்றேன் நானே
 தளர் வுடையார் துயர் தீர்ப்பாய் என்றேன் நானே
 என்றென்றே நானரன்றி நைகின்றேனே.
16. வினையே விளைவே விளைவின் பயனே
 வித்தே உருவானாய்
 தனையே வேண்டி வரும் உன் அடியார்
 தஞ்சம் நீயன்றோ
 உனையே தொழுது உயரும் பக்தர்
 உளமே நிறைவாகி
 தினையோர் பொழுதும் திகழும்
 வடிவம் செகமேல் நீயன்றோ.

அம்பிகை அந்தாத்

1. கண்ணே மணியே கணியே ஒளியே கருணை வடிவே என்
 எண்ணே எழுத்தே இருப்பே விருப்பே இன்பம்
 என்போமே
 பண்ணே இசைத்துன் நாமம் பயிலும் அடியார் பலர் முன்னே
 விண்ணே அதிரவிரவிவரும் உன் வேடம் பலவன்றோ.
2. விரவிவரவேபரவும் அடியார் வேதம் பல ஓதி
 நிரவிவரும் உன் அருளும் அன்பும் நினைக்க எழிதாமோ
 பரவிப் பணிந்து பாதம் தொழுது பாகாய் உருகாமே
 இரவும் பகலும் இன்பம் காண எங்கோ சென்றோமே.

3. எங்கே சென்றும் எதையும் காணா திருந்தோம் பல காலம்
அங்கே சென்றால் அவலம் தீரும் எனநின்றயர்த்தோமே
தெங்கே தோன்றும் குன்றம் நயினை தனையே தினம் ஏத்த
இங்கே வந்தால் எல்லை காணா தருளைக் காண்போமே.
4. அருளைக் கண்டு பொருளைக் கண்டோம் அறிவை
வளர்த்தோமே
இருளைப் போக வழியைக்கண்டோம் இடரைமறந்தோமே
மருளைத் தீராய் வரவைத் தாராய் மதியே விதியே எம்
இருளைக்களைவாய் நயினைப்பதியே உறைவாய் செகமாதா.
5. மாதா என்றும் மலரே என்றும் மறவா மனத்தோடே
நீதான் உருவம் நீதான் நிருவம் நீதான் துணை என்றே
ஓதா கீதம் தா தா என்றே உருகும் அடியார்கள்
பாதா பாதம் பணியும் படியாய் பரந்து நின்றாயே.
6. பணியும் பத்தர் மனமே பண்பே பரனார் பாகமே
பிணியே தீர்க்கும் திருவே பேசப் போகும் வினையன்றோ
மணியே தேரில் ஒலிக்கும் தோறும் மலரும் முகமன்றோ
அணியே நயினைப் பதியே கருத அகலும் பினை தானே.
- 07 திகழும் வடியே ஜெகதீஸ்வரி தேனே தெள்ளமுதே
புகழும் படியுன் முடியும் அடியும் பொருத நின்றாயே
இசுழும் அடியார்க்கின்னல் கொடுப்பாய் ஏத்தா விரும்பாயே
நிகழும் வலியை துகள் அடிப்பாய் நெஞ்சம் நிறைந்தாயே.
- 08 நெஞ்சத்துறையும் நீலி சூலி நித்ய கல்யாணி
வஞ்சப்புலனை வெல்லும் படிக்கு வாழ்வைத் தருவாயே
அஞ்சொல் பயிலும் அடியாரோடு அடியேன் ஒருகூடி
நிஞ்சித்தேனும் எண்ணும் படிக்கு உன்கீதம் பாடேனோ.
- தோத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 20

- 09 கீதம் பாடும் அடியார் ஒரு பால் கிண்கிணி ஓசையுடன்
வேதம் ஒதும் அந்தணர் ஒருபால் விலகாதோடிவரும்
தேரில் இளைத்த மணியும் அசைய சிரிக்கும் முகமன்றோ
ஒதும்படிக்கெம் உள்ளே இருந்து ஓசை கொடுப்பாயே.
- 10 உள்ளே இருந்து கள்ளம் அறுக்கும் உருவே பரையோகி
தெள்ளே தெளியும் வெள்ளே என்றும் விமலன் ஒரு பாதி
நள்ளார் நாளுந் பரவும் நயினைப் பதியை தொழுது ஏத்த
கள்ளார் காணும் படிக்குள் அருளைக் காணத் தருவாயே.
- 11 அருளே தருவாய் நயினைப் பதிவாழ் அமுதே அடியார்கள்
மருளை நீக்கி வாழ்வைத் தருவாய் வழியைக் காட்டாய் நீ
இருளைப் போக எனை உன் நாமம் இயம்ப வைத்தாயே
தெருளைத் தீர்க்கும் விணையைப் போக்கும் தீரும்பிணி தானே.
- 12 தீரா வினைகள் போரா நோய்கள் செய்யும் வஞ்சனைகள்
நேரா வண்ணம் நிலையைத் தருவாய் நீங்காதருள்வாயே
ஓராதாரும் உணரத்தக்க உருவம் உடையாய் நீ
நீராய் நிறைந்த கடலின் நடுவே நிலவும் சுடரன்றோ.
- 13 நலிவும் அன்பும் நீரும் புகழும் நிலனும் விண்ணுலகும்
பலவும் புகழும் பண்பும் பயனும் பகலும் இரவாகி
உலவும் மதியும் உதிரும் கங்கை ஒன்றாய் நில மீதில்
இலகம் படிக்கெம் எதிரில் அடியார் ஏத்த நிற்பாயே.
- 14 அடியார் கூடில் அன்றே முகமும் அன்பாய்மாறிவிடும்
முடியும் மிளிரும் மின்னும் பணியும் கண்ணில் பதிவாகி
இடியும் அன்பர்க் இடர்கள் களைய இருக்கும் எம் தாயே
குடியும் குணமும் பொருளும் பொறையும் கொடுப்பாய்
கொற்றவளே.

- 15 கொடுப்பாய் புலியில் கொள்ளும் வாழ்வைக் கோணா
தளிப்பாயே
மடுப்பாயாகில் வறியோம் மண்ணில் வாழத் தகுமாமோ
வடுப்பாய் பாதம் பணிய மலரால் அர்ச்சித்துன் பாதம்
அடுப்பாயாகில் அதுவே போதும் அடியோம் மறவோமே.
- 16 மறவோம் அம்மர் மாதா தாயே மங்கள் நயினை நகர்
பிறவே ஊரை வேண்டாதிங்கே பித்தார்க் கெளியானாய்
துறவே பூணும் அடியாரோடு தொடர்பாய் நிற்பாயே
அறவே மறவோம் அடியோம் ஒருகால் அபயம் புதுவோமோ.
- 17 அபயம் தருவாய் அயரா துணர்ந்துன் அடியில் வந்தேனை
பயமே நீக்கி பாவம் போக்கி பயனைத் தருவாயே
கயவேன் உள்ளே கள்ளம் நிறைந்து காலம் கடந்தேனே
பயமே நீக்கி பாவம் போக்கி பயனைத் தருவாயே.
- 18 உய்ய தருவாய் நைய நினைந்துன்றுள நின்றடியாரோடு
ஐயத் தலைப்பட்டடியேன் மறுகி அயர்த்தேன் அறியேனே
வையத்துள்ளே வாக்கு பண்ணி வாழ வழியில்லேன்
செய்யத் தகுமோ இன்மைப் பொருளே சிறுமைக்குரியேனே.
- 19 சிறுமையானேன் பெரியனல்லேன் சிறியேன் உளமாகி
வறுமை தீர வந்து குதியாய் மார்க்கம் காணேனே
பொறுமை இழந்து புலம்புகின்ற பெரிய அடியார்களே
மறுமையடையும் வழியாய் நயினை மருவி நின்றாயே.
- 20 மருவி நின்று வானோருக்கும் மண்ணுலகோருக்கும்
உருவி நின்ற வேலோன் குமரன் உன் கண்மணியன்றோ
திருவிலாதலங்கா அரசன் கயிலை அசைத்தாட்ட
குரவி ஓடி குமரன் தாதைக்குணர்த்தி நின்றாயே.

தோத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 22

- 21 நின்றால் நயினை ஒன்றாய் மிளிர் நிரவி அடியார்கள்
 குன்றாதுருகி அருவி பாய குவிந்துன் கழல் பாடி
 நன்றாய்த் தேரில் நாலா புறமும் நல்லிசை ஒலிகளுடன்
 சென்றாய் என்றால் சீரும் சிறப்பும் செப்ப எழிதாமோ.
- 22 செப்ப மாட்டேன் செயலனுமல்லேன் திருத்த மாட்டேனே
 ஒப்ப மாட்டேன் உன் அடியாரோடுருகிப் பணியேனே
 தப்ப மாட்டேன் வினைகளை அகற்ற தறியேன் ஒன்றறியேன்
 அப்பன் நீயே அம்மை நீயே அன்புக் கனி நீயே.
- 23 அம்மை நீயே அதிபதி நீயே அமரற்கனி நீயே
 செம்மை நீயே செகமும் நீயே செயலும் நீ தானே
 வெம்மை நீயே தண்மை நீயே வேதம் நீ தானே
 இம்மை தாய் நீ தானே.

வேறு விருத்தம்

- 24 மலைமகளானாய் மலைகளுமானாய் மாயவன்
 தங்கையுமானாய்
 கலைகளுமானாய் செல்வமுமானாய் காரணம் நீயேன
 ஆனாய்
 தொலைவிலா அன்பு பக்தியும் ஊட்டி துன்பெலாம்
 போக்கியே எம்மை
 நிலை பெறவைத்து நீடருள் புரிபவள் நீயே.
25. உயிரெலாம் உய்ய கமலமேல் உதித்தாய் உன்னையே
 தாயென செய்தாய்
 பயிரினை வளர்க்கும் மழையினைப் போலே பசியைம்
 போக்கிட செய்தாய்
 கசிவினை மனத்துள் புகுத்தி வைத்திட்டாய்
 கண்ணீராய் வடியவும் செய்தாய்

தேத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 23

நிசியிலும் கனவாய் வந்து நினதருள் காட்டும்
நெறியினை நினைப்பதும் எழிதோ.

26 உலகினைப் படைத்து உயிர்களை அளித்து ஒருவனே
தாயுமேயாகி
அகிலா அண்டம் யாவையும் காத்து அதற்கொரு
தலைவியுமாகி
நிலவிடும் கல்வி செல்வம் சீர் பெருமை நிறைவுடன் தந்து
அருள் கொடுக்கும்
பலமிகவுடைய அருளினைப் புகுத்தி பரகதியடையவும்
வைத்தீர்.

27. கோயிலை அமைத்து கொள்கையை வகுத்து கும்பிட
உருவமுமமைத்து
தாயிலும் இறிய தயவுடன் காத்து தத்துவம் புகட்டினீர்
புவியில்
நோயினில் வாடும் நலிவினைப் போக்க நுவலரும் சுருணை
நல்கி
நீயது செய்ய நினைந்துளாம் உருகி நிலை கொள் வைத்ததும்
நீயே,

28 ஓசைகள் கொடுத்து உடம்பினைப் படைத்து உள்ளத்தில்
ஒளியினை ஏற்றி
பூசையும் புரியும் முறையையும் காட்டி புவியினில்
வாழ்வைக் காட்டி
ஆசைகள் அகற்றி அருமறை அமைத்து அகிலமும்
அனுதினம் போற்ற
நப்பாசைகள் அகன்று பரகதியடையும் வழியையும்
காட்டினீர் தாயே.

தோத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 24

29 பாரதில் கலையும் செல்வமும் வளமும் பதவியும் தந்தவள்
நீயே

சீரதாய் சக்தி ஒன்பதுமாகி சிவனிடப் பாகமுமாகி
பேரதாய் சுங்கைபிறையோடு அரவம் மழுவனல் கையதுமாகி
நீரதாய் நின்று நீடருள் புரியும் நிகழ்வினை எங்ஙனம்
புகழ்வேமாம்

30 நாற்றிசை வேலை சூழ்ந்த நன்னகர் நயினை தன்னில்
வீற்றிருந்தருள் கொடுக்கும் பேர் அராப் பேரைப் பெற்ற
போற்றிடும் அடியார்க் கெல்லாம் பொன் முகம் காட்டி நிற்கும்
தோற்றமே எங்கு செல்லாம் துலங்கிட அருள் செய்வாயே.

31 நற்பதியிது தானென்று நாடியே வருவோர்க் கெல்லாம்
சொற்பதித் திருகை யேந்தி தூய கண்ணீரைச் சிந்தி
நிற்கும்நின் அடியார்க் கெல்லாம் நீடருள் கொடுப்பாள் தாயே
பற்பல வேடம் தாங்கும் பகவதி நீ தானன்றோ.

32 கண்ணீரைச் சிந்தி நின்று கலங்கிடும் பக்தர்க்கெல்லாம்
தண்ணீரை தாண்டி வந்தோம் அபயம் என்றளித்து நீயே
மண் மீதில் தோன்றி நிற்கும் மறைபடும் உயிர்கட் கெல்லாம்
விண் மீதில் இடம் அளித்து வேதனை தீர்ப்பாய் தாயே.

33 உத்தமி உலகாள் வித்தகி எங்கு குறு பிணி தீர்த்திடும் உமையே
பத்தரை மாற்று படிவமும் நீயே பரமனார் பாகமும் நீயே
சக்தியும் நீயே சஞ்சலம் நீயே தயா மூல தர்மமும் நீயே
புத்தியும் நீயே புவனமும் நீயே புரள்குடல் நடுவினில் நின்றாயே

34 தலைவியே தவமே தர்மமே தூய தண்மையே சாந்தியே சாரும்
நிலையமே நயினை உறைபதியாக நிர்த்தனம் ஆடிடும் நிமலி

சோத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 25

மலைவியே உமையே வானவர் துணையே வடிவமே வள்ளலே

அமையவே

வலயமே வைத்த வழக்கை தவிராய் வயர் நயினாபதி மணியே

- 35 எல்லையில்லாத அளவிலாய் வெள்ளை ஏறுகள் தேறுவாய்
பரனோடு
இல்லை யென்றாது மின்னுவாய் எழியோர்க் கிரங்குவாய்
எம் இடர் தீர்ப்பாய்
தொல்லையாம் வாழ்வில் தோற்றுவாய் தோற்றி ஏற்றுவாய்
போற்ற நீ விடுப்பாய்
முல்லையே கமழும் முகிழ் மலர்க் கூந்தல் மொட்டறா
நயினை ஈஸ்வரியே.
- 36 மொட்டிடை மலர்ந்த நறுமலர்க் கூந்தல் முகிழ் நகை செறி
தருமுகமே
கட்டிலா தோடும் கடலிடை அமர்ந்த கனகமே கற்பகத்
தருவே
மட்டிலாதுநரும் உன் அடியார்க்கு மலறடி காட்டிடும் வண்ணம்
தொட்டிலை ஆட்டிடும் தாயினை நிகர்த்த தோணியும்
ஆகினாய் நீயே.
- 37 புண்ணியம் மிக்க கண்ணியம் நிறைந்த பொலிவுறு
நயினைம் பதியை
எண்ணிடில் இன்பம் இருந்திடில் ஏற்றம் இசைத்திடில்
இதயமும் ஒன்ற
பண்ணிய தவமும் பலித்திடும் நெஞ்சில் பதிந்திடும் பார்வதி
முகமும்
நண்ணிடில் வீடாம் நயந்திடில் பேறாம் நலிவினை
அகற்றும் இப்பதியே.

தொக்கிரத் திரட்டு ~~~~~ 26

அம்பிகை குறுவிருத்தம்

38. நாகபூசணி நம்பினவர்க் கருள்
நாகபூஷணி நாளும் நமக்கருள்
நாகபூஷணி நம்மை ஆண்டருள்
நாகபூஷணி பாதம் நவிற்றவே.
39. நம்மை பெற்றவள் நாகபூஷணி
நம்மை வளர்த்தவள் நாகபூஷணி
நம்மை காப்பவள் நாகபூஷணி
நம்மைக் கண்டு நமக்கருள் செய்வாளே.
40. சுற்றுமுற்றும் துவளும் அலை இசை
கற்ற அந்தணர் காட்டும் மறை இசை
பற்று வைத்தவர் பாடும் பண்ணிசை
பெற்று நின்ற பெரும் பரமேட்டியே.
41. பாதம் நாளும் பணியப் பெறுவரேல்
ஓதும் சீதம் உவந்து இசைப்பரேல்
சூதுவாது துன்பம் களைவரே
யாதும் நீயென நம்பிடுவார்களே.
42. எண்பத்திரெட்டும் இயங்கு மனோன்மணி
புண்பட்டும் மிடம் வந்து விட்டோமினி
கண்பட்டும்மை கண்டு கொண்டோமினி
மண்பட்டிங்கு மடியவும் வல்லமே.
43. சாவதற் கென்றேதங்குமுடம்பிது
போவதற் கொரு போக்கிடமில்லையே
மேவிநிற்கும் உயிரது போயினி
தாவி உம்மை தேடி வந்தெய்துமே.

44. சித்தி நருவாள் சேர்ந்தவர் கெலாம்
பக்தி கொண்டவர் தங்களை நோக்குவாள்
வித்துப் போட்ட விளைநிலம் போலவே
சித்தியும் பல போகமும் தருவாளே.
45. அண்டி னோர்க்கபயம் தருபவள்
மண்டி இட்டவர் மாசுதுடைப்பவள்
மிண்டி வந்தவர் வேதனை தீர்ப்பவள்
கண்டு நாள் தொறும் கணிணீர் சொரியவே.
46. வேதம் ஓதுவர் வேதியர் அந்தணர்
பாதம் போற்றுவர் பக்தி கொண்டோரெலாம்
கீதம் பாடுவர் கின்னரம் முரசொலி
நாதம் எங்கும் நாற்புறம் கேட்குமே.
47. வெந்த நீறுடன் வெள்ளெருக்கமலர்
எந்த நாளும் பொற்சண்ணம் இன்னிசை
கந்த நாளும் கழலடி காண்பதற்கு
பந்த பாசம் விட்டுன்னடி காண்பரே.
48. பாரும் விண்ணும் பரந்துமை நாடியே
சீரும் செல்வமும் திருவும் தருவென
ஊரும் பார்த்திட ஓடத்திலேறியே
காரும் மண்டிய கடலினை தாண்டுவர்.
49. மண் பொருந்தி வாழ்பவரக் கெலாம்
விண் பொருந்தி வேதியர் கெலாம்
எண்பொருந்திய இன்னலுற்றோர் கெலாம்
கண் கசிந்திட காட்சி கொடுப்பீரே.

50. பக்தியால் உமை பாடி துதித்திட
சித்திதாவென தேம்பி அழுதிட
புத்தியாலுனை போற்றி அழைத்திட
முத்தி தந்து மிடியினை போக்குவாய்.
51. நீல வண்ணனின் நேரினை மங்கையே
சாலநின்னடி நாடி வந்தோம் இங்கு
கோல மேனியும் கோமளப்பார்வையும்
சீலமான திருமுகம் காட்டுமே.
52. சூலினால் வந்து தோன்றி இடருளே
பாலில் நெய் கலந்தாலது போலவே
நாவிரண்டு குணத்தொடு நாடியே
ஏலுமாறு இரங்கி துதிப்பமே.
53. உற்றபேர் தம் உள்ளம் குளிரவே
கற்ற பேர்கள் கதறும் அடியவர்
சுற்றம் விட்டு துணையில் மென்றுமை
பற்று வைத்தவர் பணிந்திடுவார்களே.
54. நாகயீஸ்வரி என்றுனை நாடுவார்
போக மானதை நீக்கி வந்தெய்துவார்
ஏகமான நின் பாதம் பணிந்திட
தாகமாய் வந்து தாளினைக் காண்பீரே.
55. பக்தி மேலிட பாடி துதிப்பரே
புத்தி மேலிட புலம்பி அழுவரே
சக்தி நீயென தரையில் விழுவரே
எத்திசைக்கு மிலங்கு மெம் அம்மையே.

56. வந்து நித்தம் வணங்கிடுவோர்க் கெலாம்
நொந்து வந்து துவன்றிடுவவோர்க் கெலாம்
ஐந்து பைந்தலைப் பாம்பதிலேறியே
முந்து கண்ணுற நோக்கும் பிராட்டியே.
57. தக்க மாந்தர்கள் வாழும் பூமியில்
மிக்க வேள்விகள் செய்து வணங்கவே
பக்கமாக பரமனிடத்துறை
சொக்க நிற்கும் சொரூபம் தென்கொலோ.
58. நன்று நன்றென நாளும் நவில் பாவர்
சென்று சேர்பவர் போற்றும் திருவடி
என்று நின்று இலங்கு மீஸ்வரி
பொன்று கின்ற உன் பேரெழில் போதுமே.
59. தப்பில்லாது சரணம் என்பவர்க்கு
ஒப்பிலாத உருவதை காட்டுவாள்
செப்பிலாது திருவருள் பார்வையால்
நம்பினோர்களை நயந்தருள் செய்வளே.
60. பருவத்தே பயிர் செய்வது போலவே
உருவத்தே இவ்வுயிர் இருக்கும் வரை
நிருமித்த உடல் நீங்கிடு முன்னமே
அருகி வந்து அருள் புரி அம்மையே.
61. பொக்கமாகிய பொய்யுடல் மெய்யென
மிக்க பார்வையில் மேனி வளர்ந்திட
பக்கம் நின்று பார்க்க நினைந்திலம்
சொக்க நிற்கும் சொரூபம் கண்டிலம்.

62. கருவிலே இருந்துன்னடி காண்பதற்
உருவிலே வந்து உன்னை நினைத்திலம்
திருவும் பெற்றிலம் செய் வகை ஒன்றிலம்
பெருகும் நேர்மை ஏதென்றறிகிலம்.
63. பட்டமும் பதவியும் நெடும் பாரிலே
கொட்டும் துன்பமும் கூடவே வந்தன
நட்டம் நலமென நாமிருந்துன்னடி
கிட்டும் வண்ணம் கிளர்ந்தெழுகில்லமே.
64. போற்றி யென்றுணை போற்றிட வந்திட்டோம்.
மாற்றி எங்களை மாண்புடன் வாழ்வை
நாற்றிசையும் நலமுடன் வாழ
கீர்த்தி தந்துதி கழவை அம்மையே.
65. காலம் காலமாய் காலடி பற்றினோம்
கோலம் மாறினும் உன்பொன் முகம் மாறலை
நீலமான நெடுங்கடல் தன்னிலே
பாலமாய் வந்து பரிந்தருள்வீரே.
66. எங்கும் கண்டிலம் உன் முகம் போலவே
தங்கும் பொன்முடி தாமரை தாழையும்
பங்கம் அற்ற பசங்குளிரப் பார்வையும்
இங்கு நாங்கள் இலங்கிட கண்டமே.
67. புவனம் யாவையும் படைத்தளித்திட்டவள்
பவனமாகி உயிரினில் நின்றவள்
சிவனும் சீவனும் ஒன்றென தோன்றிய
அவனி வந்த அருந்தவ அம்மையே.

68. பெற்றவள் நீயே பேணலும் நீயே
உற்றவள் நீயே உரிமையும் நீயே
கற்றவள் நீயே காப்பவள் நீயே
நற்றவளே உமைநாம் மறவோமே.
69. மக்களோடு வந்திடும் சுற்றமும்
தக்கதென்று சலிப்பின்றி வாழ்ந்திட்டோம்
துக்கமான துரயத்தை விட்டினி
பக்கம் வந்துன் பாதத்தில் சேர்வமே.
70. அம்மை என்றும் அம்பிகை நீ என்றும்
நம்மை ஆளும் நாகபூஷணி யென்றும்
எம்மை ஆட்கொள்ள வந்தவள் நீ யென்றும்
செம்மையாக தினமும் துதிப்பமே.
71. கங்கையானவள் கரையில் விட்டிட
மலை மங்கையாளவள் தாவி அணைத்திட
எங்கள் மேனி சிலிர்த்துளம் கண்ணீரால்
பொங்கி பூமி பொலிவுற கண்டமே.
72. சுத்தியான சிந்தையும் தூய்மையும்
புத்தியால் பாதமலர் தொழுது
துத்தி நாகமொடும் மடி கண்டிட
ஏத்தி ஏத்தி இறைஞ்சி நிற்போமே.
73. கிட்ட நின்றவர் நற்கதி பெற்றவர்
எட்ட நின்றவர் கண்டுடன் ஏகினர்
பட்ட வேதனை பரிவுடன் கூறிட
விட்ட யாவையும் மீள அளிப்பளே.

74. நின்று போற்றி நினைத்ததை செய்திட
அன்று போலிலை இன்று எம் வாழ்விலே
என்று மிப்படி ஏங்கித் தவித்திடில்
பொன்றும் உயிரை வைத்தன் என்பதே.
75. வாலிகுரி வராகி மனோமணி
குலிமாலி தூர்க்கை துரந்தரி
பாலி பார்வதி பயிரவிதிரிபுடை
சீலி உன்னடி சேர்வையுமே.
76. நம் உயிர்த்துணை நாகபூஷணி
நம் உடல்துணை நாகபூஷணி
நம் செயல்துணை நாகபூஷணி
நம் வழித்துணை நாகபூஷணி.
77. வேப்ப நிழலில் வீதியில் நாற்புறம்
காப்ப போலக் காட்சி யளித்திடும்
நாற்பண் ஓதும் அடியவர் சூழ்தர
நோக்க நிற்கும் கருணை என் என்பதே.
78. வேள முகத்தனை வேல் முருகன் தனை
வீரபத்திரவாகுவை ஐயனை
சூழவிட்டு தொல்புவி காத்திடும்
ஆழமிக்க அன்பை என் என்பதே.
79. ஐவர் எங்களை ஆட்டி அலைத்திட
உய்வதற்கு மார்க்கம் இலையென
செய்வதற்கு வழியற்று தேம்பிட
நைய வைத்த அருளை என் என்பதே.

80. சோதியாக தோற்றி அருள்பவள்
நீதியாக அருள் தரவல்லவள்
பாதியாக பாகம் அமர்ந்தவள்
ஆதி அனாதி என்றும் இல்லாதவள்.
81. கற்கும் கல்வி கசடற கற்றவறிட
நிற்கும் எம்மை நிலைபெற செய்பவள்
பற்றி நிற்பவர் பக்கம் சேர்பவள்
சொற்கம் காட்டும் தூயவள் அன்னையே.
82. நாரணி உமைநாயகர் பங்குறை
காரணி எமையாண்டருள் கண்மணி
பூரணி புவனேஸ்வரி தாரிணி
ஆரணி எமை ஆண்டருள் வீரே.
83. வாழ வந்தோம் வழியினை காட்டுவாய்
மீள வந்தோம் மீட்டருள் செய்குவாய்
சூள வந்த துன்பதை போக்குவாய்
தாள் பணிந்தோம் தாங்கி அருள்வாய்.
84. நாடி வந்தவர் நடந்திடுமோசையும்
கூடி நின்றவர் கூப்பிடும் ஓசையும்
ஆடி வந்தவர் அழுதிடும் ஓசையும்
தேடி வந்தவர் திருவடி சேருமே.
85. அல்லல் பட்டவர் அழுதிடும் ஓலமும்
தொல்லைப் பட்டவர் துவன்றிடும் ஓலமும்
இல்லை எங்களுக்கீ கிரங்கிகெனு ஓலமும்
வல்லநாயகி வந்தருள் செய்யுமே.

86. அரனின் பாகம் அமர்ந்திடும் கோலமும்
பரவும் அடியவர் பார்த்திடும் கோலமும்
விரவும் பக்தர்கள் விரும்பிய கோலமும்
வரவிருந் தெமை வாழவைக்குமே.
87. உருகும் அடியவரை உயர்த்தும் பார்வையும்
கதறும் அடியவரை காக்கும் பார்வையும்
உதவுமென்று நோக்கும் பார்வையும்
பெருகும் கண்ணீரைக் கண்டு பார்ப்பளே.
88. தஞ்சம் நீரென தன்னடி சார்ந்தவர்
துஞ்ச வந்து தொழுதழுகின்றவர்
அஞ்சினோம் எமக்கருளெனக் கேட்டவர்
நஞ்சு கண்டத்து நாயகி நீயன்றே.
89. உண்மை நோக்கும் உரமும் வீரமும்
கண்ணில் நோக்கும் கருணையும் கொண்டு
வண்ணமாக வந்தெமை மாறிலாது
திண்ணமாக தீர்ப்பவள் அன்னையே.
90. பதியின் பாகம் பரிந்திருப்பதும்
வீதி முறை தருவது முத்து வேதமும்
மதிசடையுடையவர் மகிழ்நிற்பதும்
கதியென அடியரை காத்து நிற்பதும்.
91. பலவித பரிமள கமல்கள் தூரியும்
நிலமிசை ஏறிமிகு நினைவுமும்
நலமுறு அந்தணர் மலர் சொரிவதும்
பெலமுறு வேதமும் பிறவும் தோற்றுமே.

92. உற்றுணர்ந்தவர் உருகி நிற்பதும்
பெற்ற பேறுளர் பெருகி நிற்பதும்
சுற்ற மேனி தோன்ற நிற்பதும்
அற்றவர்க் கருள் செய்தும் நிற்பதும்.
93. கண்டு போற்றிட கண்ணில் நிற்பதும்
தொண்டு செய்பவர் தொழுது நிற்பதும்
பண்டு பண்ணிசை பாடி நிற்பதும்
விண்டு சென்று விளங்க நிற்பளே.
94. தக்கன் வேள்வியில் தங்கை பாகனை
மிக்க மாதவன் வெறுத்து ஒதுக்கிட
துக்க மிக்கு தாக்கிய சொல்லினால்
பக்கம் நின்று பரிந்து வணங்கினான்.
95. ஞாலம் வாழ நவ உருக் கொண்டவள்
காலம் தோறும் கருதிட வைப்பவள்
சீலமாய் மண்ணில் போற்ற வைப்பவள்
கோலமாய் கண்கள் குளிர வைப்பளே.
96. மாயக்கடலிடை மயங்கி
நேயக் கண் கொண்டு ஞான சம்பந்தனை
தாயக் கோலத்தி தாங்கி திருமுலைப்
பாலையூட்டிய பார்வதி நீயன்றோ.
97. எங்கு நோக்கினும் உன் முகம் தோன்றும்
அங்கு நின்று அருள் புரிவீரே
இங்கு வந்து உம் இருப்பிடம் கண்டோம்
பொங்கும் அன்பொடு புவியில் புரண்டோம்.

98. சைவம் குன்றிதாழ்த்திட்ட வேளையில்
வையம் உய்யவும் மானிடர் போற்றவும்
துய்ய அன்பொடு பரிவுற்று காழியில்
கைகொடுத்து ஞான முதூட்டினீர்.
99. மண்ணில் தோன்றிய மானிடர் உய்யவும்
கண்ணில் நின்று களித்து இடர் போக்கவும்
எண்ணி எண்ணி இருந்தடி போற்றவும்
நண்ணி வந்து நமக்கருள் செய்வளே.
100. வாழும் போது வந்துடன் தோற்றுவாய்
வீழும் போது வேதனை போக்குவாய்
நாளும் வந்து நம்முடன் தோற்றுவாய்
மாளும் போது முன் நின்று காத்திடவே.
101. வீதியில் நிற்பவரை விழித்து நோக்கியும்
சோதியை கண்டவர் துவண்டு நோக்கியும்
ஆதியன் அம்மை யொடமர்ந்து நோக்கியும்
பாதியில் நோக்கி பரவி போற்றுவோம்.
102. சேர உமதடியினை சென்று சேரவும்
உளரிது எமதென உவந்து சேரவும்
நீரது உறைவிடம் நித்தம் சேர்வதும்
சேரவை உமதடியார்கள் சேர்வரே.
103. மறைமிக ஒதி மறையவர் நிற்பதும்
உறைவிடம் இதுவென உவந்து நிற்பதும்
கறைபடும் உயிர்களை காத்து நிற்பதும்
சிறைபாடும் வாழ்க்கையை தீர்த்து வைப்பீரே.

104. அன்பினில் உமது அடியைக் கண்டிட
முன்பு செய்தவமெனமுகம் மலர்ந்திட்டோம்
என்பருக நின்று இரு கண்ணும் நீர் சொரிந்து
துன்பம் தீர துவண்டெழுவோமே.
105. வேதம் ஒதிடும் வேதியர் ஓர்புறம்
பாதம் போற்றும் பக்தர்கள் ஓர்புறம்
யாதும் நீயென நம்பினர் ஓர்புறம்
நாதம் இசைக்கும் குழுவினர் ஓர்புறம்
106. பத்தும் பெற்ற பக்தர்கள் ஓர்புறம்
சித்தர் போல்நின்று திகைப்பவர் ஓர்புறம்
பித்தர் போல் பிதற்றுவர் ஓர்புறம்
முத்தர் போல முனைந்திடுவார்களே.
107. எண்குணம் கொண்ட ஏந்திளை ஓர்புறம்
மண்மிசை வந்த மங்கையர் ஓர்புறம்
கண்கலங்கிடும் கன்னியர் ஓர்புறம்
விண் கலங்கிட விம்மி அழுவரே.
108. வீணை மீட்டி இசைப்பவர் ஓர்புறம்
ஆணை காட்டி அழைப்பவர் ஓர்புறம்
தூணைக் காட்டி அழுபவர் ஓர்புறம்
காணக் கண்ணீர் கசிந்து நிற்பரே.
109. நட்ட கல்லினை போல் இருப்பார் சிலர்
பட்டதுன்பம் பாடும் என்பார் சிலர்
கெட்டு விட்டோம்தீரும் என்பார் சிலர்
இட்ட மிட்ட படியிதுவோ என்பார் சிலர்.

110. பக்கம்வந்தெமைப் பாருமென்பார் சிலர்
மிக்க வேதனைப் பட்ட மென்பார் சிலர்
தக்கவாறு தணியுமென்பார் சிலர்
புக்கு நின்று புலம்பிடுவார்களே.
111. ஊரும் பேரும் உரைத்து நிற்பார் சிலர்
சீரும் சிறப்பும் அருளுமென்பார் சிலர்
நேரும் கற்பூரம் நேர்த்தி என்பார் சிலர்
பாரும் எம்மை எனபரிந்திடுவார்களே.
112. கலைகள் ஆடி கவலையை மாற்றுவாய்
நிலையில் நின்று நிர்ந்தனம் ஆடுவாய்
உலையில் இட்ட மெழுகென உருகுவார்
மலையிலீரென வரும் தருவாளே.
113. பாடி யேத்த பாட்டை வைத்தவர்
தேடி யேத்த திருவடி வைத்தவர்
கூடியேத்த கோயில் வைத்தவர்
தேடி வந்துன் திருவடி காண்பரே.
114. நித்தம் உம்மை நினைக்க வைத்ததும்
சித்தம் உம்மிடம் சேரவைத்ததும்
மத்த மனத்தை மாற்றி வைத்ததும்
அத்தனைக்கும் அன்புரு நீயன்றோ.
115. வாடிய எங்களை மகிழவைத்ததும்
தேடிய எங்களை நாட வைத்ததும்
ஓடிய எங்களை உறையவைத்ததும்
ஆடிய பாதம் அடங்க நிற்பீரே.

116. சிந்தித்த எங்களை நிளைக்க வைத்ததும்
வந்தித்த எங்களை வாழவைத்ததும்
பந்தித்த வல்வினை பற்றறுத்ததும்
முந்தி செய்தவமது தானோ.
117. ஆடி ஓடி அலைய வைத்ததும்
தேடி தேடி நீரழைத்ததும்
நாடி வந்து நன்மை செய்ததும்
கூடி வந்திட கூட்டிய தாலோ.
118. அன்பு காட்டி அணைத்தெடுத்ததும்
பின்பு வந்து பிழைக்க வைத்ததும்
தம்மை காட்டி நன்றி வைத்ததும்
முன்பு செய்த தவமது தானோ.
119. நற்றவர் தொழுகடல் நடுவிருப்பதும்
உற்றவர் உயிர்களை பற்றி நிற்பதும்
மற்றவர் பெற்றவர் மனம் மகிழ்வதும்
பெற்றது நீரெனும் பெருமையாலன்றோ.
120. நெஞ்சில் வந்து நெகிழ வைத்ததும்
துஞ்சி வந்து தொடர்பு வைத்ததும்
அஞ்சி வந்திட அருகிருக்கவும்
வஞ்சி நின்னருள் சொல்ல வல்லமோ.
121. கூடும் உம் அருள் கூட்டி வைத்ததும்
பாடும் நாவினை பாட வைத்ததும்
நாடும் உம்மிடம் நண்ண வைத்ததும்
வாடும் எங்களை வாழவைத்ததே.

122. எண்ணி எண்ணி ஏங்க வைத்ததும்
நண்ணி நண்ணி நாட வைத்ததும்
தண்ணி தாண்டி தரையை கண்டிட
கண்ணில் நீரினை வாடிய வைத்ததே.
123. உம்மைக் கண்டால் உளம் மகிழ்ந்திடும்
உம்மைக் கண்டால் ஊணும் மறந்திடும்
உம்மைக் காண்டால் உயிரும் உய்ந்திடும்
உம்மைக் கண்டு உயர்ந்திடுவோமே.
124. அந்தணர் தம்மை அருகில் வைத்ததும்
நின்றவர் தொன்டை ஏற்று வைத்ததும்
வந்தவர் மந்திரம் ஓத வைத்ததும்
செந்தழல் மேனி சிலிர்ந்து நிற்குமே.
125. அருள் புரிகளை அசைய வைத்ததும்
பெருவிரல் ஒன்றினால் அழுத்தி வைத்ததும்
இருளுற கண்களை மூடவைத்ததும்
உருகிடும் அன்பின் பேதமை தானே.
126. வாடினோர்களை வாழவைத்ததும்
சாடினோர்களை தப்ப வைத்ததும்
ஓடினோர்களை ஒன்ற வைத்ததும்
நாடி நின்றிட மனது வைத்திரே.
127. பவள மேனியும் பால் சொரி வதனமும்
குவளைக் கண்களும் கோமளப் பார்வையும்
தவளகில்லாத் தளிர் மலர்ப் பாதமும்
கவள முண்ட கணபதிக்கம்மையே.

128. ஆலமரத்தடி அமர்ந்திருக்கவும்
கோலமாக கோயில் சமைத்தர்
சாலநின்னடி சாரவைத்தனர்
ஞால முய்ய காட்டி வைத்தனர்.
129. முன்பு நீர் கண்ட முகங்கள் எத்தனை
பின்பு கண்ட முகங்கள் எத்தனை
இன்று காணும் முகங்கள் எத்தனை
என்றும் காண இருப்பது நீரே.
130. எண்ணினோர்களை எண்ண வைத்துள்ளீர்
நண்ணினோர்களை நண்ண வைத்துள்ளீர்
பண்ணினோர் கலை பயில் வைத்துள்ளீர்
மண்ணில் நாம் செய்த புண்ணியமாமே.
131. வாடினோர்களை வாழவைத்துள்ளீர்
தேடினோர்களை தெரிய வைத்துள்ளீர்
நாடினோர்களை நலமளித்துள்ளீர்
ஓடி வந்தெம் உளத்துறைந்துள்ளீர்.
132. அன்பினால் நாம் உருப்பெற்றிட
அன்பினால் வளர்ந்தும்மை நினைத்திட
அன்பினால் எமை ஆதரித்திட
அன்பு செய்த அன்பை என் என்பதே.
133. நாகபடத்தோடு தொட்டிலும் பிள்ளையும்
தாகமாக நேர்த்தி வைத்தவர்
பாகமாக இருந்து பரிந்திட
வேகமாக முன் வந்து நிற்பீரே.

134. கூடிப் பக்தர்கள் கூட்டிசைஒதுவர்
நாடி அந்தணர் நான்மறை ஒதுவர்
பாடி நிற்பவர் வருந்தி அலறுவர்
ஓடி ஓடி உள்ளம் குளிர்வார்.
135. அரக்கனை மாட்டிய கையிலை வாகனம்
துரக்க ஐந்தலை குடை பிடித்திட
பரக்க நிற்கும் அடியார் மனம் ஒன்றிட
சுரக்க கண்ணீர் சொரிந்து நிற்பரே.
136. வட்டமாகிய வடிவுள்ள மலர் முகம்
எட்ட நிற்கும் எங்களை நோக்கிடும்
கிட்ட வந்து திருவருள் காட்டுவீர்
முட்ட நின்று மிடியை போக்குவோம்.
137. விந்தையாக வீதி யுலா வர
சிந்தை வைத்த அடியவர் பின்வர
எந்தையோடு இணைந்து மகிழ்வுறும்
பந்தம் கண்டு பார்த்தின்புறுவோமே.
138. பைந்தலைக்கு மேல்பட்டு குடையும்
நெஞ்சுடர்ச்சடையும் கங்கையும் மதியும்
நைந்தலைத்திடும் நலிவை போக்கிட
ஐந்தெழுத்துடன் அஞ்சலிப்போமே.
139. வரம் மிக ஊனென மதித்த இராவணன்
உரம் மிக கையிலையை அசைத்தசைத்திட
திரனுடை சிவன் விரல் சிரசில் பட்டிட
கரமொடு நரம்பிசை காட்டி வணங்கினான்.

தொத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 43

140. எள்ளினுள் என்னைப் போல் எம்முள் நீரிருந்து
உள்ளளவும் எமை திளைக்க வைத்திடும்
கள்ளமில்லாத கருணை காட்டிடும்
வள்ளலே உம்மை மறக்க வல்லமோ.
141. திருந்திய உடம்பொடு நெருங்கி வந்துளோம்
பொருந்திய எங்களை புகழுடன் வாழ்வை
அருந்திய ஊனும் அமுதென நினைந்தோம்
வரும் துயர் அகற்றி வாழ்வைப்பீரே.
142. பஞ்சபூதங்களால் படைத்த இவ்வுயிர்
அஞ்சி அஞ்சி அலைவது தவித்திட
மிஞ்சி நிற்கும் வினை போக்கிட
துஞ்சி வந்து தொழுது நிற்போமே.
143. தொழுதிடும் கைகளை பெலப்படுத்தவும்
அழுதிடும் கண்களை விழிக்க வைக்கவும்
நழுவிடும் உயிர்களை காக்க வைக்கவும்
இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் தொழுது நிற்பமே.
144. உமதருள் பெறவரும் அடியார்க்காக நீர்
எமதருள் இதுவென இசைய காட்டுவீர்
நமதினில் இதுவென நயந்து போற்றிட
தமதருள் இதுவென தந்திடுவீரே.
145. மண்ணில் விண்ணில் மனத்தினில் நாவினில்
கண்ணில் ஒளியில் கருத்தினில் நினைவினில்
எண்ணில் இயற்கையில் இனிய இதயத்தில்
நண்ணி நிற்கும் நாக பூஷணியே.

தோத்திரத் திரட்டு ~~~~~ 44

146. குற்றம் அற்றவர் கூடும் உன்கோயிலில்
 கற்றவர் அற்றவர் காணதுடிப்பவர்கள்
 கொற்றவன் எமை கொண்டிட வந்தால்
 உற்றவன் நானென ஓட்டிடுவீரே.
147. பாடும் ஓசையும் பக்தர்கள் ஓசையும்
 நாடும் எம்மை நடுங்க வைத்திடும்
 கூடும் தோளும் உள்ளம் உருகிடும்
 சாடும் வல்வினை தீர அணைப்பளே.
148. கானம் பாடுவர் கலைகள் ஆடுவர்
 தேனும் பாலும் போல் சேர்ந்து கூடுவர்
 பானம் அருள் பெருக வேண்டுவர்
 நானும் நீயும் ஒன்றென கூறுவர்.
149. அம்மாவைத் தேடி அம்மா என்றனர்
 விம்மா நின்று அம்மா என்றனர்
 இம்மாநிலத்தில் அம்மா ஒருவளே
 நம்மால் காண்பது நாகபூஷணியே.
150. உடம்பு எமதில்லை உயிர் உம்மதே
 திடம் குலைந்தோம் தோற்றுவார் இங்கில்லை
 நடம்பயின்றவர் நாயகி எங்களை
 கடந்து வந்து காட்சி தருவீரே.
151. செம்மையான திருவடிவானவன்
 இம்மை எங்களை எழிலுற செய்பவன்
 நம்மை எல்லாம் நாளும் காப்பவன்
 அம்மைக்கும் அருள் கொடுப்பளே.

152. வீடுதோறும் உன்நாமம் விளங்கிடும்
 பீடு நீங்க உம்பாதம் தொழுபவர்
 காடு போல் மனம்பற்றிய போதொல்லாம்
 நாடுமெம்மை நலமுற வைப்பளே.
153. தேக்கு நீரென தோன்றிடும் கண்களும்
 நாக்கு நீரொடு வற்றிய கண்களும்
 போக்கினியிலை எனபுனல் சொரிகண்களும்
 நோக்கி வந்து இருளினை போக்குவாய்.
154. நாகம் போற்றும் நாகபூஷணி
 பாகம் உறையும் பத்ம லோஷணி
 தாகம் தரவரும் தர்ம லோஷணி
 சோகம்தீர்க்கும் சொருப லோஷணி.
155. பாதம்நாளும் பணிய பெறுவரேல்
 ஓதும் கீதம் உவந்து இசைப்பரேல்
 சூதுவாது துன்பம் களைவரே
 யாதும் நீயென நம்பிடுவார்களே.
156. அரன் அருகிருக்கும் அம்மை அபயம்
 வரமருள் தரவென வணங்கிட அபயம்
 உரமருள் உளத்தில் உறைவாய் அபயம்
 மரவுரி தரித்த மங்காய் அபயம்.
157. பஞ்சபாணி பயிரவி பார்வதி
 வஞ்சி நீளி வராகி மகேஸ்வரி
 சிந்தை வந்த சிவகலை திரிபுடை
 பஞ்சபூத உடலிது பார்த்திடே.

158. அரவணியாக அணிபவன் அரனே
 அரலின முகத்தை அணிபவன் உமையே
 அரவை வளர்ப்பது அரனின் பணியே
 அரவின் உலகம் அம்மைபாகனே.
159. தேரில் உமைக்கண்டு பக்தர்கள்
 நேரில் நின்று நெரிபடுவார்கள்
 பாரில் பக்தர்கள் பார்த்து மகிழ்ந்திட
 ஊரின் வீதி உலா வருவீரே.
160. அஞ்சினால் உருவமாகி அதனுள்ளே ஐந்துமாகி
 அஞ்சினால் அணைத்தலாகி அம்மையே மறத்தலாகி
 துஞ்சினால் போக எண்ணி தூய அஞ்செ முத்தை ஓத
 நெஞ்சினால் இருப்பதாகி நீடருள் புரிவரன்றே வேறு
161. நாகபூஷணி யென்ஓதில் நமக்கொருகறையும் இல்லை
 நாகபூஷணியென்ஓதில் நலிவுறாச் செல்வம் உண்டாம்
 நாகபூஷணி யென் ஓதில் நம்மிடர் அகலும் என்றும்
 நாகபூஷணி யென் ஓதில் ஐமன் வர அஞ்சுவானே.

அம்பிகை முத்துப்பாட்டு

162. பவளமுத்து பச்சை முத்து
 கவளமுத்து கணபதி முத்து
 குவளமுத்து குவலயமுத்து
 தவளமுத்து சர்ப்பமுத்து.
163. சித்திமுத்து சிப்பிக்குள் முத்து
 சக்திமுத்து சரவணமுத்து
 அத்திமுத்து அரவுதரும் முத்து
 புத்திமுத்து புகழ்தரும் முத்து.

164. நாக முத்து நராணி முத்து
ஏக முத்து இதய முத்து
பாக முத்து பரமனின் முத்து
தாக முத்து எமைதாங்கிடும் முத்து
165. பக்தி முத்தி பழுக்கு முத்து
புத்தி யுத்த புரியும் முத்து
பக்தி யற்றால் பரிந்தருள் முத்து
நக்தி முத்து நாகபூஷணி முத்து
166. உலக முத்து ஒளி விடும் முத்து
நிலவு முத்து நினைக்கும் முத்து
பலவும் முத்து பச்சை முத்து
குலவு முத்து குவலய முத்து
167. நாளும் முத்து நமக்களுள் முத்து
தாளும் முத்து சந்ததம் முத்து
ஆளும் முத்து அணைக்கும் முத்து
வீளும் போது வெளிவரும் முத்து.
168. தங்க முத்து சாதியும் முத்து
பங்க மில்லா பாக்கிய முத்து
எங்கள் இதயம் இருக்கு முத்து
சங்கமமான வாழ்வு முத்து.
169. கண்களாலே காண்பது முத்து
பண்கள் முத்தி பழுக்கும் முத்து
எண்கள் முத்து எழுத்து முத்து
விண் மண் தோன்ற விளங்கும் முத்து

170. மாற்றமிலாது ஒளிவிடும் முத்து
தோற்றிநிற்கும் கடரொளி முத்து
நீற்றர் மேனி நிறமும்முத்து
போற்ற நிற்கும் புனித முத்து.
171. யூழியாக உறையு முத்து
நாளியாக தொழுவோர் முத்து
வாழியாக வாழ்த்து முத்து
சூழிவாது தோன்றிடும் முத்து.
172. ஊருளோர்கள் உயிரும் முத்து
காரும் முத்து கடலுள் முத்து
பேரும் புகழும் பெற்றது முத்து
பாரிளோர்கள் பணியும் முத்து.
173. நாக முத்து நயிணை பூஷணி முத்து
வேக முத்து வினைதீர்க்கு முத்து
ஆக முத்து அதுவே முத்து
சாகும் போது தனி வழி முத்து.
174. மலையில் முத்து மலை மகளும் முத்து
கலையும் முத்து கங்கையு முத்து
சிலையும் முத்து திங்களும் முத்து
நிலையும் முத்து நிகரிலா முத்து.
175. கோல முத்து குளிரும் முத்து
நீல முத்து நிலையுள முத்து
பால முத்து பசும் பொன் முத்து
சீல முத்து திகழும் முத்து.

176. கல்லில் முத்து கசிவுறு முத்து
நெல்லில் முத்து மணியும் முத்து
சொல்லில் முத்து தோன்றிய முத்து
வல்லி தாகவந்திடும் முத்து.
177. பாசமுத்து பரிந்தருள் முத்து
நேசமுத்து நித்தியம் முத்து
ஆசைமுத்து அறியொனா முத்து
பூசைமுத்து புவிக்கெலா முத்து.
178. அல்லல் தன்னை அகற்றும் முத்து
எல்லையில்லா இலங்கும் முத்து
நல்ல முத்து நாம்பணி முத்து
சொல் முத்து சிவன் பெறு முத்து.
179. நித்தம் வந்து தோன்றும் முத்து
சித்தம் வைக்க செய்யும் முத்து
உத்தமமான உருவ முத்து
பத்தரைக் கண்டு பரிந்தருள் முத்து.
180. காஞ்சி முத்து கடும் தவமுத்து
நாஞ்சி முத்து நமக்கருள் முத்து
வாஞ்சி முத்து வல்ல முத்து
தோஞ்சு பாகத்துறையும் முத்து.
181. பாகமுத்து பராபரன் முத்து
தியாகமுத்து செம்மை முத்து
வேகமுத்து வேள முத்து
ஆக முத்து அரனின் முத்து.

182. நீல வண்ணணின் நேரினை முத்து
ஆலமுண்ட வணைக்கு முத்து
வேலவன் தனை ஈன்ற முத்து
கோல வேள முகத்தோன் முத்து.
183. இங்கும் அங்கும் இருக்கு முத்து
எங்கும் என்றும் இலங்கு முத்து
தங்கும் முத்து தாரணி முத்து
பொங்கும் இதயத்துறையும் முத்து.
184. உருவத்துள்ளே ஒளியும் முத்து
அருவமாகி ஆட்டும் முத்து
பருவம் வந்தால் பழுக்கும் முத்து
திருவும் சிறப்பும் தந்திடும் முத்து.
185. பாதம் நாளும் பணிய பெறுவரேல்
ஓதும் கீதம் உவந்து இசைப்பரேல்
சூது வாது துன்பம் களைவரே
யாதும் நீயென நம்பிடுவார்களே.

நன்றிகள்

தந்தையை இழந்து தவித்தவேளை நேரில் வந்து ஆறுதல் தந்தோர் தொலைபேசி வழி ஆறுதல் பகிர்ந்தோர் மின்னஞ்சல், கடிதம் வழி ஆறுதல் பகிர்ந்தோர் அஞ்சலிக் குறிப்பு வெளியிட்டும் மலர் வளையம் வைத்தும் அஞ்சலித்தோர் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிச் சமூகத்தினர், யா/இந்து ஆரம்பப் பாடசாலைச் சமூகத்தினர், யாழ்ப்பாணம் மின்சார சபைச் சமூகத்தினர் மற்றும் எல்லாவழிகளிலும் ஆறுதலளித்த உறவினர்கள், அயலவர்கள், நண்பர்கள், நோயுற்ற வேளை பராமரிப்புச் செய்த வைத்தியர்கள், கல்விச் சமூகத்தினர், தாதியர்கள், சிற்றூழியர்கள், சுடுகாடுவரை தொடர்ந்து வந்து துயர் பகிர்ந்த உறவுகள் இன்றைய அஞ்சலி நிகழ்விலும், வீட்டுக் கிருத்திய நிகழ்விலும் பங்குபற்றிய அன்பர்கள் அனைவரும் நினைவு வெளியிட்டை அழகுற வடிவமைத்த கரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்தார் இன்னும் பலரும் நன்றிக்குரியவர்கள்.

மக்கள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்.

